

De omständigheter som förekommit emot Ander i målet äro visserligen af synnerligen besvärande natur, men då Ander enständigt förnekar att hafva begått den åtalade gärningen anser jag det vara min plikt såsom den tilltalades biträde i rättegången att framhålla, att det likväl torde kunna sättas ifråga huruvida dessa besvärande omständigheter ens i förening bilda en kedja af så starkt bevisvärde att densamma kan anses utesluta hvarje möjlighet af att en annan än den tilltalade föröfvat brottet i fråga.

Särskildt ber jag få framhålla att ej någon som häst bevisning kunnat förebringas om att den tilltalade vid den tid, då brottet måste hafva föröfvats, varit inne is eller i närheten af växelkontoret. Och städerskan Maria Lovisa Johanssons vittnesmål torde ej heller innebära tillräcklig bevisning för att det skall anses fastslaget att den tilltalade tidigare på morgonen varit inne på växelkontoret. Vidare torde få erinras att, ehuru Anders uppgifter särskildt beträffande den befattning han tagit dels med de i växelkontoret tillgripna penningarna och värdepapperen äfvensom öfriga därifrån borttagna effekter och dels med det i målet omnämnda betsmanet, visserligen icke bära sannolikhetens prägel, ^{de} likväl icke kunna anses fullt utesluta hvarje möjlighet af att nämnda uppgifter äro riktiga. I hvarje fall torde den befattning Ander tagit med ofvannämnda föremål icke ovillkorligen innebära att han föröfvat själfva gärningen ifråga.

Skulle likväl domstolen trots Anders nekande anse honom förvunnen att hafva föröfvat ifrågavarande brott, ber jag min plikt likmätigt, att såsom mildrande omständigheter vid gärningens bedömande få framhålla: att Ander vid tiden för brottets begående befunnit sig i ekonomiskt blottställd belägenhet, att Ander på grund af sitt mindre goda hälsotillstånd / han uppgifver själf att han lider af tuberkulos / måste hafva haft svårt

att för sin bärgning förskaffa sig något kroppsarbete, åtminstone af mera ansträngande beskaffenhet, att annat arbete än kroppsarbete svårligen stått honom till buds såsom flera gånger förut straffad för brott, samt att det ej blifvit ådagalagd att det å Fröken Hellsten föröfvade våldet utförts med afsikt att döda utan fastmer omständigheterna likaväl tala för att gärningsmannen haft för uppsåt allenast att bedöfva eller för tillfället oskadliggöra sitt offer.

Därest Rådstufvurätten sålunda skulle anse den tilltalade öfverbevisad om ifrågavarande brott, så hemställer jag likväl på grund af det ofvan sagda att lagens strängaste straff icke måtte komma till tillämpning.